

skulde blive henvisst alene til den offentlige Skole. Jeg ønsker, som jeg udtalte i mit første Forordrag, en Ordning, der gjør det lige lige let baade for Fattige og Rige at vælge mellem de to Slags Stoler, enten Fristolen eller Statsstolen.

Th. Kruse: Overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) vil jeg bemærke, at det er muligt, at jeg formulerede mine Ord mindre korrekt. Det var ikke min Hensigt at udtale, at han ligefrem havde debiteret Fjofkler; men jeg tror ogsaa, at jeg selv formulerede det, jeg kaldte Fjofkler, paa en Maade, som ikke var ordret, hvad det ærede Medlem sagde. Hvad jeg udtalte, og hvad der meget ofte er sagt her i Salen under andre Sager, var ordret, dette: Dygtigheden vil aftage i samme Grad, som Lønnen forringes, og det kalder jeg Fjofkel. Jeg tror i Overigt ikke, at man bør være saa omsindtet for Fjofkler, thi jeg er rigtig nok bange for, at vort Samfund i Hele har grumme meget med den Slags Ting at bestille.

Brix: Tiden er saa langt fremrykket, at jeg ingenlunde skal forsøge at inblade mig paa nogen af de mange Materier, der her ere bragte paa Bane; men naar det ærede Medlem for Odense (Berntsen) udtalte, at det var godt, at der var en Konkurrence tilstede mellem Fristolen og Statsstolen, og at den Fattige derfor burde have Penge af Kommunen, for at han kunde vælge, hvilken Skole han vilde benytte, saa tror jeg, at maasse nogle af de Herrer Fristolelærere, hvis denne Lighed blev udstrakt videre, turde betakke sig for den. Statsstolen hviler for det Første paa, at Børnene skulle gaa i Skole, men der er flere Fristoler, hvor det tages overmaade let dermed, idet Børnene have Lov til at forsomme saa meget det skal være. Man kan ikke inddrømme denne Frihed, naar man vil have Lighed paa andre Punkter. Dernæst fordrer det Offentlige, hvor det giver Midler til Stoler, ogsaa en Garantifor, at der læres Noget i disse, og Fristolerne maatte altsaa underkaste sig saameget Tilsyn, at man i det Mindste fik at vide, at der blev lært Noget i dem. Naar man fastsætter saadanne Bestemmelser og opstiller denne Lighed, skal jeg for min Part ikke være imod den.

Berntsen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Krabbe): I saa Fald antager jeg det nødvendigt at afbryde Forhandlingerne til imorgen, da der er 2 Lædere, som have forlangt Ordet.

Kjær: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Krabbe): Hvis det ærede Medlem frasalder Ordet af Hensyn til, hvad jeg

har sagt, skal jeg bemærke, at jeg ikke vil udøve noget Tryk, men jeg tror, det er rigtigt, naar Forhandlingerne skulle fortsættes, nu at afbryde Mødet. Ønsker det andet ærede Medlem Ordet?

Berntsen: Jeg frasalder det.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg skal tillade mig at fremsætte i Forslags Form den Rante, jeg før udtalte, og foreslaa at henvide dette lille Lovforslag til Finantsudvalget. Jeg skal bemærke, at jeg ikke veed, hvad de øvrige 14 Medlemmer af Finantsudvalget mene om denne Sag, thi der har ikke været Leilighed til at tale derom i Finantsudvalget, men som Medlem af Thinget jeg stiller dette Forslag.

N. P. Jensen: Da jeg har den Ære at være et af de 14 Medlemmer i Finantsudvalget, som den ærede sidste Læser hentydede til, kan jeg kun udtale, at jeg netop efter den Diskussion, der idag har fundet Sted angaaende dette Spørgsmaal, vilde anse det for meget lidet ønskeligt, om denne Sag blev henvisst til Finantsudvalget. Harde man ladet den gaa uden videre at diskutere de store Spørgsmaal, kunde jeg maasse have sluttet mig til det fremsatte Forslag, men netop fordi man har fundet Anledning til at bringe hele det store Apparat om Stolereformen ind paa dette Omraade, kan det vistnok være ønskeligt, at Sagen bliver henvisst til et særligt Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at den henvises til et Udvalg bestaaende af 9 Medlemmer.

Sindenburg: Jeg skal tillade mig at fravaade, at Sagen henvises til Finantsudvalget. Jeg tror nemlig, at det efter de Meninger, der i nærværende Samling fra alle Sider have gjort sig gjældende om det Uheldige i de lange Samlinger, er ønskeligt at slutte Samlingen inden en rimelig Tid; men det forekommer mig klart, at en Henvisning af forskellige Sager, der ikke staa i en naturlig Forbindelse med Finantsudvalgets Arbejder, nødvendig maa være hæmmende for Sagens Fremme. Det kan da besværges, at Finantsudvalgets Arbejder ville skræbe langsomt frem, ligesom ogsaa, at de Sager, som paa denne Maade ere henvisste dertil, maa komme til at lide derunder. Jeg anser dette for at være et Spørgsmaal af ikke ganske ringe Betydning, og jeg skal derfor tillade mig at udtale